

תפ"ח 62030/05/21 - מדינת ישראל נגד נועם אלימלך, יוסף בן עמי, נפתלי אלמקייס, יוסף דהן

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כב' השופטים א' דראל-סגן נשיא, א' אברבנאל, ח' זנדברג
תפ"ח 62030-05-21 מדינת ישראל נ' אלימלך(עציר) ואח'

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד יובל קדר

נגד

הנאשמים

1. נועם אלימלך
2. יוסף בן עמי
3. נפתלי אלמקייס
ע"י עו"ד מנחם שטאובר 4. יוסף דהן
ע"י עו"ד איתן להמן

החלטה - נאשמים 3-4

בקשה להארכת מעצרו של הנאשמים 3 ו-4 (להלן יחד: **הנאשמים**, ובנפרד: **אלמקייס, דהן**) לאחר מתן הכרעת דין ועד למתן גזר דין או 90 יום לפי המוקדם, וזאת לפי סעיף 61 (ג) לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים], התשנ"ו-1996 (להלן: **חוק המעצרים**).

מבוא

1. נגד הנאשמים, ושניים אחרים, הנאשמים 1-2 (להלן: **אלימלך, בן עמי**), הוגש כתב אישום שבמרכזו אירוע שהתרחש ביום 12.5.2021, שבו הוכה המתלונן, מוחמד מעתוק, ונדקר בידי אלימלך, כ-10 פעמים. נציין בקצרה כי לאחר שדהן פנה אל המתלונן ושאל אותו "מה המצב?", ומתשובתו הוברר לנאשמים כי מדובר בערבי, החלו הארבעה להכות אותו בעוצמה רבה בכל חלקי גופו, כאשר בתוך כך אלימלך אף דקר את הנאשם בסכין שהייתה ברשותו.

2. המאשימה ייחסה לנאשמים עבירה של מעשה טרור של ניסיון רצח, לפי סעיף 305 (1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); בצירוף סעיף 37 (א) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: **חוק המאבק בטרור**).

3. לאחר שמיעת ראיות, הורשעו הנאשמים, אלמקייס ודהן, בעבירה של מעשה טרור של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 ו-335(2) לחוק העונשין, בצירוף סעיף 37(א) לחוק המאבק בטרור; דהן הורשע בנוסף בעבירה של השמדת ראיה, לפי סעיף 242 לחוק העונשין.

4. הנאשמים, וכן אלימלך היו עצורים עד תום ההליכים. עם מתן הכרעת הדין ביקשה המאשימה להאריך את מעצרו עד למתן גזר הדין או למשך 90 יום בא כוחו של אלימלך הסכים לבקשה, ובאי כוח הנאשמים התנגדו. משכך, נקבע דיון בבקשה והצדדים טענו את טענותיהם.

5. נסקור תחילה את מהלך הדברים בכל הנוגע להחלטה לעצור את הנאשמים עד תום ההליכים, הדיונים שהתקיימו בעניינם, התסקירים שהתקבלו, ולאחר מכן נדון בטענות הצדדים.

ההחלטה לעניין ראיות לכאורה

6. שני הנאשמים חלקו על קיומן של ראיות לכאורה. בית המשפט (כב' השופט א' רובין) קבע בהחלטתו מיום 11.7.2021 בעניינו של אלמקייס כי קיימות ראיות לכאורה לביצועה של עבירת מעשה טרור של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, אך לא למעשה טרור של ניסיון רצח.

7. החלטה באשר לדהן ניתנה על ידי בית המשפט בתום דיון שהתקיים ביום 12.8.2021. בית המשפט מצא כי גם בעניינו של דהן, קיימות ראיות לכאורה לעבירה של מעשה טרור של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות.

עילת המעצר בעניינו אלמקייס והליכי המעצר שהתנהלו

8. עוד בהחלטה מיום 11.7.2021 נדרש כב' השופט רובין לשאלת קיומה של עילת מעצר. בית המשפט ציין שלחובתו של אלמקייס שתי הרשעות קודמות: הרשעה אחת מיום 28.10.2020 בעבירה של קבלת דבר בתחבולה, והרשעה נוספת מיום 28.3.2019 בעבירות של תקיפת שוטר ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בהינתן נסיבות ביצוע העבירה, שלימדו על מסוכנות לשלום הציבור, בית המשפט מצא כי עילת המעצר היא "חזקה במיוחד". בית המשפט הוסיף שמתקיימת עילה נוספת של חשש להימלטות מאימת הדין, בשל בריחה ממקום האירוע. לאחר קביעה זו הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מעצר בעניינו של אלמקייס.

9. ביום 30.8.2021 הגיש שירות המבחן תסקיר בעניינו של אלמקייס. התסקיר המליץ על מעצרו בתנאי פיקוח אלקטרוני, בבית הוריו ובפיקוחם. בשים לב להחלטה קודמת שניתנה בפרשה זו שבגדרה שוחרר נאשם 2 למעצר בית בפיקוח אלקטרוני התקבלה המלצת שירות המבחן על ידי בית המשפט (כב' השופט א' אברבנאל, החלטה מיום 1.9.2021).

10. המאשימה ואלמקייס עררו על ההחלטה (בש"פ 6026/21, 6029/21). ביום 19.9.2021 קיבל כב'

השופט נ' סולברג את הערר שהגישה המאשימה, ביטל את ההחלטה, והורה על מעצרו של אלמקייס עד תום ההליכים.

11. בהתייחסותו למידת המסוכנות ולאפשרות להסתפק בחלופה, כתב כב' השופט סולברג את הדברים הבאים:

"עיינתי בהחלטות בית המשפט המחוזי, בתסקיר המעצר, נתתי דעתי על טיעוני הצדדים, בכתב ובעל-פה, ועיינתי בחלק מחומרי החקירה. אחר הדברים האלה, באתי לכלל מסקנה, כי אין מנוס מלקבל את הערר שהגישה המדינה, לדחות את עררו של נפתלי, ולהורות על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

קשה שלא להצטרף מן התיאורים שבתיק החקירה, ומהצפייה בסרטונים המתעדים את האירוע. התמונה המצטיירת לכאורה היא, אלימות מחרידה ופושעת, בדמות התנפלות פתאומית של בני החבורה, כמעט כמשחרים לטרף, על עובר-אורח תמים, אך ורק מחמת היותו ערבי, על לא עוול בכפו. הבירור הראייתי המדוקדק והממצה יעשה בתיק העיקרי. לצורך ההחלטה לגבי ראיות לכאורה, דיני במה שנקבע בבית המשפט המחוזי; יתכן שיש טעם בעררה של המדינה בהקשר זה, אך אין צורך להכריע בדבר כאן ועכשיו. התייעוד החזותי והמילולי שבחומר החקירה, מספק בשלב זה די והותר. בניגוד לנטען בעררו, נפתלי אינו נראה כמי ש'מסייע לחברו' להחלץ מצרה וצוקה; ניכר בבירור כי הוא נוטל חלק פעיל בתקיפה האלימה והנפשעת, כאשר אל מול עיניו ננעצת הסכין בגופו של הקרבן, פעם אחר פעם.

השתכנעתי גם, כי לא היה מקום לקבל, לכל הפחות לא בשלב זה, את המלצת שירות המבחן. אכן, סיפורו של נפתלי - מצער. הוא גדל כאחד מבין 14 אחים ואחיות, כאשר הוריו מתקיימים בקושי רב מקצבת הבטחת הכנסה של הביטוח הלאומי; המצוקה ניכרת; כבר מגיל צעיר הידרדרו יחסיו של נפתלי עם הוריו; הוא נפלט ממסגרות חינוכיות שונות; ובהמשך גם החל לצרוך חומרים נרקוטיים ולהתחבר עם אנשים משולי החברה. אמנם, כעולה מן התסקיר, נדמה היה שחל מפנה כאשר נפתלי סיים שירות צבאי מלא בהצלחה, ואף חידש את הקשר עם הוריו, אך למרבה הצער, זמן-מה לאחר מכן שב לדפוסי התנהגותו ואורחות חייו הקודמים; נפלט ממסגרות שיקומיות בזו אחר זו; שב להסתבך בפלילים; והורשע בביצוע עבירות. אכן, למרבה הצער, תוכן התסקיר - מדבר בעד עצמו, ולחובתו של נפתלי; בצדק טענה אפוא המדינה, כי רמת המסוכנות הנשקפת מנפתלי - גבוהה היא. בנוסף, התרשמתי כי בנסיבות, גם החשש מפני שיבוש הליכים - בלתי מבוטל. הכלל במצבים הללו הוא מעצר מאחורי סורג ובריח; לא עלה בידי נפתלי לשכנע, כי במקרה זה די במעצרו בפיקוח אלקטרוני. לפי החומר שהובא לפני, לא יהיה בכך כדי להפחית מן המסוכנות הנשקפת ממנו, או כדי לגרוע משיבוש ההליכים האפשרי, במידה שתוכל להניח את הדעת.

לא מצאתי ממש בהשוואה שערך נפתלי בין עניינו-שלו, לבין החלטות שהתקבלו במקרים אחרים, ובפרט בכל הנוגע לעניינו של יוסף. החלטה על מעצרו של פלוני, צריכה להתקבל על רקע נסיבותיו הייחודיות של המעשה, העושה, והחלופות האפשריות בכל מקרה לגופו. הגם שנפתלי ויוסף היו שותפים לכאורה לאותו אירוע מתועב, אין דינו של זה כדינו של זה לגבי המעצר; מפרידים בין השניים גילם, עברם הפלילי, ונסיבות חייהם ומשפחתם. הבדלים אלו מטים את הכף לגבי מעצרו של נפתלי לשבט ולא לחסד..."

בהמשך להחלטה זו נעצר אלמקייס עד תום ההליכים.

12. ביום 23.5.2022 הגיש אלמקייס בקשה לעיון חוזר. בבקשה נטען כי יש מקום לשקול מחדש את המשך המעצר נוכח הזמן שחלף מאז הוגש כתב האישום ומצבו הרפואי והפסיכיאטרי של אלמקייס. ביום 8.6.2022 קיים בית המשפט דיון בבקשה ולאחר שמיעת טענות הצדדים דחה את הבקשה לעיון חוזר.

13. ביום 1.8.2022 הוגשה בקשה נוספת לעיון חוזר, בשל התמשכותו הצפויה של ההליך, נוכח פציעתה של אחת מחברות המותב. הבקשה נדחתה בהחלטת כב' השופט א' דורות מיום 4.8.2022, בנימוק שלא חלף זמן ניכר מאז ההחלטה הקודמת.

14. ביום 26.2.2023 נדונה בקשה להערכת מעצרם של הנאשמים בבית המשפט העליון (בש"פ 2140/23). בהחלטתה כתבה כב' השופטת ע' ברון את הדברים הבאים:

"אומר מייד כי אינני רואה מקום ואפשרות לשנות מסטטוס המעצר שבו נתונים המשיבים בנקודת הזמן הזאת, כאשר התיק נמצא בישורת האחרונה. זאת בהינתן שמן המעשים המיוחסים למשיבים נלמדת מסוכנותם הרבה, וזו נתמכת באמור בתסקירי שירות המבחן ביחס לכל אחד מהם."

15. לאחר החלטת בית המשפט העליון הגיש אלמקייס בקשה לעיון חוזר, בנימוק שהכרעת הדין מתעכבת וחל שינוי דרמטי במצב הראיות. לאחר דיון, דחה ביום 23.3.2023 כב' השופט רובין את הבקשה.

עילת המעצר בעניינו של דהן המשך מעצרו של דהן

16. בהחלטה מיום 12.8.2021, קבע בית המשפט כי מתקיימת בעיניו של דהן עילת מעצר של מסוכנות, וזאת על אף שבית המשפט היה ער לכך שאין לדון עבר פלילי. בית המשפט הורה לשירות המבחן להגיש תסקיר בעניינו של דהן.

17. ביום 13.9.2021 הוגש תסקיר מעצר בעניינו של דהן. התסקיר המליץ על שילובו של דהן בקהילה טיפולית סגורה, שמיועדת לטיפול במתמודדי התמכרות, וזאת על רקע מעורבות בתחום הסמים. בדיון שהתקיים ביום 14.9.2021, התיר כב' השופט רובין את המשך בחינת האפשרות לשילוב בקהילה, והורה על הגשת תסקיר נוסף. בהמשך לכך, החל הליך בירור לגבי שילובו של דהן במסגרת, שבמהלכו נתבקשו ארכות של שירות המבחן, ודהן הופנה לבדיקות ולראיון קבלה.

18. ביום 26.1.2022 הוגש תסקיר נוסף, שכלל המלצה של שירות המבחן על שילובו של דהן בקהילת "בית אביבה". דיון בהמלצה זו התקיים לפני כב' הנשיא א' פרקש ביום 30.1.2022, וביום 8.2.2022, ניתנה החלטה המורה על שחרורו של דהן לקהילה הטיפולית בתנאים שנקבעו.

19. המאשימה עררה על ההחלטה לבית המשפט העליון (בש"פ 971/22). ביום 16.2.2022 קיבל כב' השופט י' אלרון את הערר, וביטל את ההחלטה. במסגרת הנימוקים כתב כב' השופט אלרון את הדברים הבאים:

"מסוכנותו של המשיב נלמדת הן מחומרת העבירות המיוחסות לו, כאשר החמורה שבהן היא מעשה טרור של ניסיון רצח, והן מנסיבות ביצוען. בעיצומו של מבצע "שומר החומות" עת הארץ בערה, המשיב וחבריו גמרו אומר ביניהם לתקוף יחדיו אדם תמים רק בשל היותו בן המגזר הערבי. הארבעה הכו את המתלונן, חבטו ובעטו בו, ואחד מהם אף דקר בו בעוצמה לכל אורך גבו.

אומנם, דומה שבשלב מסוים המשיב לא נצפה בסרטון תקיפת המתלונן, ואולם עד לאותו שלב לא ניתן להתעלם מהאלימות המחרידה והפושעת שנקט בה לצד חבריו, על רקע לאומני-גזעני. בהקשר זה, אני ער לקביעת בית המשפט המחוזי בהחלטה מושא הערר כי הראיות לכאורה הקיימות נגד המשיב הן לביצוע מעשה טרור של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בלבד - ולא כפי שהואשם בעבירה של מעשה טרור של ניסיון רצח. ברם, כך או כך ניתן ללמוד על המסוכנות הנשקפת ממנו, וודאי שאין לומר כי מסוכנותו מצויה ברף התחתון.

אכן, הלכה היא כי בחינת התאמתו של נאשם לשילוב במסגרת טיפולית, תיעשה ככלל בשלב גזירת הדין, עת ניתן לראות את התמונה הכוללת במלואה ביחס להתאמת הנאשם להליך טיפולי וחומרת העונש שיש להטיל עליו. עם זאת, נקבע כי במקרים חריגים שבהם הנאשם החל בהליך גמילה עובר למעצרו, יהיה ניתן לבחון אפשרות התאמתו למסגרת טיפולית כבר במהלך מעצרו...

כידוע, התחלת הליך גמילה קודם למעצרו של נאשם - אין דין בה. לצד זאת, נדרש כי פוטנציאל ההצלחה של הליך הגמילה הוא גבוה, וכי החלופה הטיפולית תיתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת מהנאשם...

במקרה דנן, אף אם המשיב אכן החל בהליך גמילה עוד קודם לביצוע העבירות בגין נעצר, כעולה מהחלטה מושא הערר - הרי שלא ניתן מענה הולם למסוכנות הנשקפת הימנו בחלופה הטיפולית דנא, כלל ועיקר.

בהתחשב ברמת המסוכנות כפי שתוארה לעיל, אני סבור כי אין בחלופת המעצר שהוצעה - מסגרת טיפולית "פתוחה", כדי לאיננה. זאת, בייחוד שעל פי תנאי המקום, המשיב אינו יכול לשהות בו בתנאי מעצר מלאים, והוא חופשי לנוע בו לבדו. כמו כן, הדיירים במקום יוצאים מהמסגרת למשימות שונות כחלק מההליך הטיפולי, והדיירים הבוגרים שם, הם שמהווים את מנגנון האכיפה והשמירה כחלק מהמתודה הטיפולית. בהקשר זה יצוין, כי בהחלטה מושא הערר נקבע כי רק במהלך חופשות מאושרות או ימי הרחקה, המשיב ישהה בפיקוחם של אחד משני מפקחיו, ודומה כי ביתר היציאות, שאינן נמנות עמהם, תפקיד המפקחים אינו בא לידי ביטוי.

נוסף על כך, אין בידי לקבל את טענת בא כוח המשיב כי יש להעבירו לחלופת המעצר האמורה, בדומה לנאשם בן-עמי המעורב גם הוא בפרשה ושוהה כיום במעצר באיזוק אלקטרוני. בשונה מהמשיב, האישומים נגד בן-עמי מצויים ברף נמוך מאלה שמיוחסים למשיב. כך למשל, לבן-עמי לא יוחסה בכתב האישום עבירה של מעשה טרור של ניסיון רצח, אלא של חבלה בכוונה מחמירה. יתר על כן, בעוד שנגד המשיב תלויים ועומדים ארבעה תיקים פליליים נוספים, עברו הפלילי של בן-עמי - נקי, וכלשון בית המשפט המחוזי, זו "ההסתבכות

הראשונה שלו עם החוק". דומה כי הדברים מדברים בעד עצמם, וניכר שוני רלוונטי בין שניהם.

....

נוכח כל אלה, אני סבור כי חרף הזדקקותו של המשיב לטיפול, אין לאפשר את שחרורו למסגרת הטיפולית "בית אביבה", משהיא לא מעניקה מענה הולם לרמת המסוכנות הנשקפת ממנו. בנסיבות אלה, אף לא מצאתי טעם להורות לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר משלים ביחס להתאמת המשיב לשחרור לחלופה זו.

טרם סיום, לא נעלמו מעיניי החרטה שהביע המשיב על מעשיו, הודאתו במשטרה, והרצון הכן והאותנטי שביטא לחולל שינוי בחייו ולהיגמל משימוש בסמים. לא למותר לציין, כי אין בהחלטה זו משום נקיטת עמדה ביחס לבחינתן של מסגרות טיפוליות "נעולות" או חלופות מעצר אחרות, ובית המשפט המחוזי רשאי לבחון לגופן ככל שיידרש לכך.

נוכח ההחלטה נעצר גם דהן עד תום ההליכים.

20. ביום 25.3.2022 הגיש דהן בקשה לעיון חוזר, והציע חלופה אחרת, והיא שחרורו למעצר בית, שייעשה בישיבה, בפיקוח מפקחים. לאחר שהמאשימה התנגדה לבקשה, ואף הצביעה על כך שהמפקחים צעירים, פנה ביום 5.4.2022 דהן בבקשה מתוקנת לעיון חוזר, והציע כתובת אחרת למעצר בית ומפקחים מבוגרים יותר. בדיון שהתקיים ביום 6.4.2022 בחן כב' השופט רובין את החלופה המוצעת, אך בסופו של דבר דחה את הבקשה.

21. דהן הגיש ערר על ההחלטה לבית המשפט העליון (בש"פ 2561/22). בהחלטה מיום 25.4.2022 הורה כב' השופט אלרון לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר משלים. שירות המבחן הגיש תסקיר משלים בעניינו של דהן, ושב על ההמלצה לשלב את דהן בקהילה טיפולית.

22. אחר הדברים האלה התקיים ביום 26.5.2022 דיון בבקשה לעיון חוזר, ולאחר שמיעת טענות הצדדים דחה כב' השופט רובין את הבקשה. דהן הגיש ערר על ההחלטה לבית המשפט העליון (בש"פ 3721/22), אך הודיע כי אינו עומד על הערר, והערר נמחק.

23. לאחר החלטת כב' השופטת ברון, שנזכרת לעיל בתיאור מהלך הדברים בעניינו של אלמקייס, והתייחסה גם להארכת המעצר של דהן, פנה דהן בבקשה לעיון חוזר, בטענה שהכרעת הדין לא ניתנה בתוך המועד שנקבע בסעיף 181א' בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. הבקשה נדונה ביום 22.3.2023, תוך שנטען כי המעצר אינו חוקי. בהחלטה שניתנה בתום הדיון דחה כב' השופט רובין את הבקשה.

עיקרי הטענות

24. לטענת המאשימה אין מנוס מהארכת מעצרו של הנאשמים עד למתן גזר הדין, וזאת בהינתן מסוכנותם

הרבה, כפי שנקבעה על ידי כב' השופט רובין ועל ידי כב' השופטים סולברג, אלרון וברון. היא הפנתה לתיאור המעשים שבהם הורשעו הנאשמים, לחומרתם, ועמדתה היא כי המסוכנות לא קהתה לאחר הכרעת הדין אלא להיפך.

25. באשר לעבירות שבהן הורשעו הנאשמים, הפנתה המאשימה לכך שמלכתחילה בעת שנדונה שאלת קיום ראיות לכאורה, נקודת המוצא הייתה כי קיימות ראיות לכאורה לעבירה קלה מזו שהנאשמים הואשמו בה - מעשה טרור של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, ומבחינה זו הכרעת הדין עולה בקנה אחד עם ההחלטה המורה על מעצר עד תום ההליכים.

26. בא כוח המאשימה לא התעלם מהטענות הצפויות לעניין משך המאסר הצפוי לנאשמים לאחר שהורשעו. לטענתו, אף אם ככלל נכון לשקול את משך המאסר הצפוי, ומקום בו ברור כי זה צפוי להיות קצר יותר מזמן המעצר, אין להאריך עוד את המעצר, הרי שלא זה מצב הדברים בענייננו. הנאשמים הורשעו בעבירות שהעונש המקסימלי בגין עומד על 25 שנות מאסר, והמאשימה הבהירה כי עמדתה העונשית היא למאסר לפרק זמן ארוך משמעותית מתקופת המעצר.

27. בהינתן כי הסיבה המרכזית לעיכוב במתן גזר הדין היא הזמנת תסקיר נפגע עבירה, הוצע למאשימה לבחון עם הנפגע האם ניתן להסתפק בהצהרה ובעדותו בבית המשפט, שכללה התייחסות למצבו. לאחר בדיקה מול הנפגע ובא כוחו הודיעה המאשימה כי הנפגע מבקש שיוגש תסקיר בענייננו. המאשימה הותירה לשיקול דעת בית המשפט את האפשרות לקיים את ישיבת הטיעונים לעונש בטרם קבלת תסקיר כדי לקצר את לוחות הזמנים.

28. באי כוח הנאשמים עתרו לשחרורם המיידי. לטענתם אין הלימה בין תקופת המעצר (קרוב לשנתיים), לבין העונש הצפוי לנאשמים. באי כוח הנאשמים הפנו לשורה ארוכה של פסקי דין וגזרי דין, שבהם נדונו מעשים דומים במסגרת אירועי מבצע שומר החומות, והוטלו בהם עונשים קלים מתקופת המעצר, ובוודאי שלא כאלה המצדיקים את המשך שהותם של הנאשמים במעצר.

29. נוסף על כך הפנו באי כוח הנאשמים - כל אחד לפי נסיבותיו - לחלקם באירוע נושא כתב האישום, לכך שמעורבותם נעשתה מבלי שהיה תכנון מוקדם על רקע שהותם במקום יחד עם אלימלך. באי כוח הנאשמים הצביעו על כך שהנאשמים לא היו מודעים לקיומו של סכין בחזקתו של אלימלך, וחזרו והפנו לעמדת שירות המבחן שהמליצה ביחס לשניהם על שחרורם ממעצר.

30. לצד זאת, טענו באי כוח הנאשמים כי משך הזמן עד למתן גזר דין עתיד להתארך בשל ההמתנה לתסקיר נפגע עבירה.

דין והכרעה

31. לאחר שבחנו את טענות הצדדים הגענו לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

32. סעיף 61 (ג) לחוק המעצרים קובע כי:

"בלי לגרוע מהוראות סעיף 62, ניתן פסק דין מרשיע נגד נאשם לאחר שהיה נתון במעצר לתקופה המצטרפת כדי תשעה חודשים ... בשל אותו כתב אישום, רשאי בית המשפט שהרשיעו לצוות על הארכת מעצרו או על מעצרו מחדש עד למתן גזר דין, אם מצא כי יש עילה למעצרו;..."

33. הוראה זו באה לשרת "טעמים של יעילות ושל צדק... בשל ההיכרות שיש לבית המשפט שנתן את הכרעת הדין המרשיעה עם עניינו של הנאשם; הוא בקי ורגיל בתיק, על פרטי-פרטיו - המעשה והעושה. קל יותר לבית המשפט שהרשיע את הנאשם להגיע להחלטה נכונה בהארכת מעצר לאחר הכרעת דין, מאשר לבית המשפט העליון, אשר יתוודע אז לראשונה לנאשם ולעובדות המקרה...". על רקע זה, נקבע כי "הסמכות אשר מקנה סעיף 61(ג) לבית המשפט שהרשיע את הנאשם נועדה לייעל את הליכי המעצרים, ולהקל מן העומס הרב המוטל על בית המשפט העליון. כך שעם מתן הכרעת הדין מוסמך בית המשפט שהרשיע את הנאשם להאריך את מעצרו בתשעים ימים, בתקווה כי עד תום תקופת המעצר ינתן גזר הדין ולא יהיה צורך בפניה לבית המשפט העליון בבקשה להארכת מעצר נוספת...אין מדובר בתקווה ערטילאית, אלא בחלק מתכנית העבודה של בית המשפט שנתן את הכרעת הדין, והיא בשליטתו, על-פי יומנו. הפרשנות הנלמדת לעיל מלשונו של סעיף 61(ג) עולה בקנה אחד עם תכלית זו..." (ר' בש"פ 5575/17 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקאות 17-18 (10.8.2017)).

34. כמתואר לעיל, בכל הנוגע לשאלת קיומו של פער בין העבירות שיוחסו לנאשמים בכתב האישום לבין העבירות שבהן הורשעו, נציין כי בהחלטות שהורו על מעצרים עד תום ההליכים, נקבע כי אין מתקיימות ראיות לכאורה לעבירה של מעשה טרור של ניסיון רצח אלא לעבירה של מעשה טרור של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שהיא העבירה שבה הורשעו בהכרעת הדין. לצד זאת, נוסף כי לנאשמים לא עומדת עוד חזקת החפות, וכי העונש המקסימאלי בצדה של העבירה שבה הורשעו הוא 25 שנות מאסר (בהינתן ההרשעה בעבירה על חוק המאבק בטרור).

35. אשר לעילת המעצר, נראה כי דבר לא השתנה. מהנאשמים נשקפת מסוכנות ברמה גבוהה, הנלמדת ממעשיהם, מעברו הפלילי של אלמקייס, ומהאמור בתסקירו של דהן לעניין התמכרותו.

36. נתנו דעתנו לטענות באי כוח הנאשמים בדבר גזר הדין הצפוי להם, ובחנו את גזרי דין שניתנו במקרים אחרים. בזהירות המתבקשת מכך שטרם נשמעו טיעונים לעונש, לא נקבע מתחם העונש ההולם, ואין לפנינו את מלוא התמונה, נציין בקצרה כי חלק מהמקרים אינו דומה לענייננו, בחלק אחר דובר בעבירות שונות, וקשה לגזור בהכרח גזרה שווה מאותם מקרים. המעט שניתן לומר הוא כי לעת הזו אין לדעת מה גזר הדין שיוטל על הנאשמים, ואם תקופת המאסר שתוטל תהיה קצרה יותר מתקופת המעצר, גם אם מעצרו יוארך, ואין לצאת בהכרח מהנחה שלפיה אין כל היתכנות שיוטל על הנאשמים עונש מאסר שמשכו עולה על תקופת המעצר.

37. עניין אחרון הוא פרק הזמן עד למתן גזר דין. הכרעת הדין ניתנה, ולבקשת המאשימה נתבקש תסקיר נפגע עבירה. פרק הזמן הדרוש להכנתו יארך מספר שבועות. לאחר שבא כוח המאשימה פנה לשירות המבחן הובעה נכונות

לקדם את עריכתו.

סיכום

38. על יסוד האמור, אנו מקבלים את הבקשה ומורים על מעצרו של הנאשמים 3-4 עד למתן גזר הדין או למשך 90 יום לפי המוקדם, וזאת החל מיום 22.5.2023.

39. הטיעונים לעונש בעניינם של כל ארבעת הנאשמים יישמעו ביום **19.7.2023** בשעה **12:30**. תסקיר נפגע העבירה יוגש עד ליום 16.7.2023. נוכח הקושי בתיאום מועדים וסיום עבודת המותב, מתבקשים באי כוח הצדדים לפעול לשינוי המועד של דיונים אחרים, ככל שקבועים להם.

40. ככל שתסקיר נפגע העבירה לא יוגש במועד, יישמעו הטיעונים לעונש בכל מקרה, ובמידת הצורך נאפשר השלמה בכתב בסמוך לאחר מועד הגשת התסקיר, וזאת כדי להימנע מעיכוב נוסף. באי כוח המאשימה מתבקש לפעול ככל הניתן מול שירות המבחן להחשת הכנת התסקיר כך שיוגש בזמן.

41. נוסף על כך, מאחר ובעניינו של נאשם 2, בן עמי, התבקש תסקיר על אודותיו, וצפוי כי תסקיר זה יוגש בעוד מספר חודשים, וכדי לא לעכב את מתן גזר הדין בעניין הנאשמים האחרים, שהם עצורים, נשמע את טיעוני באי כוח נאשם 2 לעונש בכל הנוגע לקביעת מתחם העונש ההולם בישיבה הקבועה ליום 19.7.2023, וזאת כדי שמלוא הטיעונים הנוגעים לעבירה, יהיו מונחים לפנינו בעת מתן גזר הדין לנאשמים 1, 3 ו-4.

ניתנה היום, י"ט אייר תשפ"ג, 10 מאי 2023, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח את ההחלטה לפרקליטות ולבאי כוח כל הנאשמים.

ארנון דראל, סגן נשיא אלי אברבנאל, חיה זנדברג, שופטת
שופט